شہیدوں کی چتاؤں پر (بندے ماترم) ... ہو گیا

مسٹر ہری کشن دی پھانسی

مصنف و پبلشر

بھگوان سنگھ چاولہ امرتسر

دوہڑا: داتا کرپا دھار کے کر ظلم دا ناس جان کرن دی وچ بھی عرض کریندا داس

بیت

ہنڈلا کے پچھ توں لساں دی

دِلا ملک نوں جان گھمائی جاہ توں

تینوں دِتی ہے دات پرماتمانے۔ اپنی قلم نے جوہر دکھائی جا توں

اگ کڈھ کے اپنے جگر وچوں ۔ پتھر دِلاں نوں موم بنائی جا توں

بیڑھیاں تے سوڑ جودھیاں دی۔ لکھ لکھ قربانی دِکھلائی جا توں

آپ تر گئے وطن تے بوسنے پا۔ بجا ہن کے خوب بکائی جا توں

مالا پھیر شہیداں دے نام والی۔ نام انہاں دا خوب دیھائی جا توں

جنہاں موت سو مُبر وجیت آندی۔ یاد انہاں دی خوب بکائی جا توں

گوڑھی نیند اندر پئے سندیاں نوں۔ جھون جھون کے بیروں جگائی جا توں۔

جات پات رکھ کے سنگ تے ۔ راج ایکتا والا ورتائی جا توں

جنہاں ہو کے ملک توں جان واری۔ توں وی وار کے جان دکھائی جا توں

لگھ سٹڑی سونے دے اکھراں وچ۔ وچ جگ دے خوب چمکائی جا توں

دکھ غافل ہمیاہ مار کے نے ۔ ماتا بھارت دے سنگل توڑائی جا توں

دوہرا

کدے کدے ہے جمدی ماتا ایسے شیر

جان گنواون وچ جو ہندے بہت دلیر

دوہرا

ماتا وی اوہ دھن ہے جیس جنیا لال

جان گنوائی وطن توں دیکھ کے مندا حال

ورلاپ چھین

دوہرا

ویرا وے توں مریا جاویں نامینوں چھڈ

لگا تیر جدائی دا آن کلیجیوں کڈھ

(دلبطرز تیلو)

آ مِل جا ویر پیارے آ مِل جا . . .

سہارے میرے دل دے

چن وے چن وے ۔ موت نوں ویاہ لیاندا گانا بنھ وے

اساں ہس ہس موت ویاہی ۔ اساں ہس . . .

پھیں لا کے مہندی رنگلی بھینا
بھینا جام شہادت داپی لینا
تیری پھانسی نے جگائی دنیا۔ تیری پھانسی....
تے ہندیا دے دل کھل گئے۔ چن دے
چن دے موت نوں ویاہ لیاندا گانا بنھ وے
ساڈا کم ہے سیوا کماوتی۔ ساڈا کم....
ماتا بھارت دی۔ بھینا۔ بھینا
جام شہادت داپی لینا
دل کھڑیا گلاب پھل وانگوں۔ دل کھڑیا....
اج تیری گج سن کے چن وے۔ چن دے
موت نوں ویاہ لیاندا گانا بنھ وے
اساں پھانسی نوں سمجھ کے ہاسی۔ اساں پھانسی...
سائن ماہ دانگ جھوٹ لئی بھینا بھینا
جام شہادت داپی لینا۔
میرا تن من ٹھنڈا ہویا۔ میرا تن من....

ویر میرا لیکھے لگیا۔ چن دے چن وے

موت نوں ویاہ لیا ندا گا نا نہجھ دے

اسیں کٹ کے زنجیر دکھاؤنی۔ اسیں کٹ کے۔۔۔

ماتا بھارت دی۔ بھینا بھینا۔

جام شہادت دا پی لینا

میرے سوہنے ویر پیارے۔ میر سوہنے۔۔۔

مینوں لے جا نال اپنے۔ چن دے چن وے

موت نوں ویاہ لیا ندا گا نا نہجھ دے

نال آوندی لوڑ نہ کوئی۔ نال آوندی۔۔۔

دیس نوں آزاد کرنا۔ بھینا بھینا

جام شہادت دا پی لینا۔

—— ⁎ ——

ورلاپ بھارت ماتا

(بطرز:- سوہنی جیوے ہجر دے وال دی)

ہری کشن اکھاں دے تاریا
تینوں ظالماں پھانسی چاڑھیا
بڑا بیرتا وچ بلوان سیں
سُرو قدے لمبا جوان سیں
ہائے پاپیاں پاپ گذاریا۔
ہری کشن اکھاں دے تاریا
دے میں رو رو حال ونجانودی
پھڑکے لپ سوہ دی پانودی
مِل جا آن کے بیر دُلاریا
ہری کشن اکھاں دے تاریا
آیوں ہو تیوں ہند جگان نوں
رہڑدا جاندا سی وطن بچان نوں
کیتا موت دا ونج ونجاریا

ہری کشن اکھاں دیا تاریا۔

دوروں دیکھی گڑی اک ہان دی
جنہوں موت ہے دنیا جاندی
گل لگن نوں جپھا توں کھلاریا
ہری کشن اکھاں دے تاریا

دے بچاں ہار پروندی
سر دے بال دے بچیا کھوندی
گوڑھی نیند حرص مینوں وساریا
ہری کشن اکھاں دے تاریا

دلویں صدی دا ایہو ہی ہونہار سی
ساری ہند دا ہری سردار سی
آئے زخماں تے لون چھنکاریا۔
ہری کشن اکھاں دے تاریا

اج بھگت نوں دلوں نہ وساریا
دو جاڈنگ ہے ظلما لماں ماریا

میرے اڑے جگر نے سہارا ہری کشن الکھاں....

دسے میں کس نوں حال سناواں

کوئی نہ دردی درد ونڈاواں

سوی سینے میرا شیر مار یا۔ ہری کشن الکھاں....

ماتا دھن ہے جس نے جایا

واہ واہ اپنا فرض نبھایا

بڑا ظالماں قہر گذاریا۔ ہری کشن الکھاں....

آجا آجا نہ جاویں نٹھ کے

سندے حال نہ جاویں سٹ کے

ہیں تاں رو رو حال گذاریا۔ ہری کشن....

میرے سل سینے وچوں اٹھدے

جیہڑے ترا جد ظلم دی ہٹ دے

چھنگ لائی اینہوں چنگاریاں

ہری کشن الکھاں دے تاریا۔